

Sygn. akt III Ua 5/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Obrębska
Sędziowie:	SSO Bożena Beata Bielska (spr.) SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 września 2015r. w O.

sprawy z odwołania J. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej

na skutek apelacji odwołującego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 29 grudnia 2014r. sygn. akt IV U 256/13

orzeka:

1. zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję ZUS z dnia 21.10.2013r. w ten sposób, że przyznaje J. T. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej w wysokości 30%, tj. w kwocie 21.120zł;
2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala;
3. oddala apelację w pozostałej części.

UZASADNIENIE

W dniu 20.11.2013r. J. T. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. Inspektoratu w P. z dnia 21.10.2013r., przyznającej mu jednorazowe odszkodowanie za uszczerbek na zdrowiu w związku z chorobą zawodową, ustalony na poziomie 10%. Zdaniem odwołującego uszczerbek, jaki u niego wystąpił, jest większy niż ten, który został określony przez ZUS a nadto są mu należne odsetki.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że zarówno lekarz orzecznik ZUS jak i komisja Lekarska ZUS określili 10% długotrwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany chorobą zawodową. ZUS wskazał także, iż brak jest podstaw do przyznania J. T. odsetek od ustalonego i wypłaconego świadczenia, bowiem organ dokonał wypłaty odszkodowania w terminie określonym ustawą.

Wyrokiem z dnia 29.12.2014r. Sąd Rejonowy w Ostrołęce oddalił odwołanie J. T. od decyzji ZUS z dnia 21.10.2013r.

Sąd ustalił, iż decyzją z dnia 02.05.2012r. (...) Oddział w P. Inspektorat w P. odmówił J. T. prawa do wznowienia postępowania w sprawie wniosku o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej. Z powyższą decyzją J. T. nie zgodził się i wniósł odwołanie do Sądu Rejonowego w Ostrołęce w sprawie IVU 172/12. Sąd Rejonowy w Ostrołęce Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 04.06.2013r. wniosek odwołującego z dnia 28.02.2013r. o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej przekazał do rozpoznania ZUS oraz umorzył postępowanie w sprawie wobec cofnięcia odwołania od decyzji z dnia 02.05.2012r. Podstawą przekazania wniosku o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej był art. 49a ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W wykonaniu tego postanowienia ZUS skierował J. T. na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 09.08.2013r. stwierdził u odwołującego 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej. Po rozpoznaniu sprzeciwu odwołującego również Komisja Lekarska ZUS ustaliła u odwołującego 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej. W konsekwencji Oddział ZUS w P. Inspektorat w P. zaskarżoną decyzją z dnia 21.10.2013r. przyznał J. T. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem choroby zawodowej, w wysokości 10%, tj. 7.040zł. Kwota przyznanego odszkodowania została wypłacona J. T. w dniu 28.10.2013r. w kwocie 7.040zł, bez odsetek.

Zdaniem Sądu odwołanie jest niezasadne.

Sąd wskazał, że zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Orzekając o wysokości uszczerbku Sąd oparł się na materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności na opinii biegłego lekarza z zakresu pulmonologii. Sąd wskazał, że opinia ta jest zbieżna ze stanowiskiem lekarza orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej. Biegła jest specjalistą z zakresu pulmonologii, a sporządzona przez nią opinia jest pełna i kompleksowa, opisuje badanie przedmiotowe i ujmuje dane pozwalające ocenić dysfunkcje uszkodzonej części ciała, co w konsekwencji prowadzi do określenia procentowego uszczerbku w świetle obowiązujących wyznaczników zawartych w Rozporządzeniu (...) z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Wnioski wyciągnięte przez biegłą nie pozostawiają w ocenie Sądu wątpliwości, że odwołującemu powinno przysługiwać jednorazowe odszkodowanie w takiej wysokości jak określiła to biegła, a uprzednio również lekarz orzecznik ZUS oraz Komisja Lekarska.

Sąd podniósł, że oddalił wniosek J. T. o dopuszczenie dowodu z opinii Instytutu Medycyny Pracy, bowiem odwołujący nie zakwestionował skutecznie sporządzonej już opinii, w której biegła szczegółowo uzasadniła uznanie, że u ubezpieczonego doszło do 10% uszczerbku na zdrowiu. J. T. wyraził wprawdzie swoje niezadowolenie z opinii, ale nie przedstawił jednocześnie takich zarzutów, które odebrałyby tej opinii walor prawidłowo sporządzonego środka dowodowego. W ocenie Sądu potrzeba sporządzenia opinii przez instytut badawczy występuje wówczas, gdy podlegający ocenie problem jest złożony na tyle, że wymaga wyjaśnienia przez specjalistów o wyjątkowo wysokim przygotowaniu praktycznym i teoretycznym, także z wykorzystaniem najnowszych badań naukowych. Dopuszczenie dowodu z opinii takich specjalistów byłoby zasadne wtedy, gdyby nie dało się usunąć ewentualnych sprzeczności w sporządzonych dotychczas opiniach. Tymczasem taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie a samo

niezadowolenie J. T. nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Z tych względów Sąd uznał, iż przedmiotowa opinia może stanowić podstawę do orzeczenia wysokości uszczerbku.

Sąd Rejonowy oddalił też żądanie przyznania odsetek od wypłaconego już świadczenia. W tym zakresie powołał się na przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 15 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i wskazał, że przyznanie lub odmowa przyznania jednorazowego odszkodowania oraz ustalenie jego wysokości następuje w drodze decyzji ZUS, która powinna być wydana w ciągu 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarza orzecznika lub komisji lekarskiej lub wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji a wypłata odszkodowania powinna być dokonana w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji. Ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji przyznającej prawo do jednorazowego odszkodowania było orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS w W. z dnia 07.10.2013r. i dlatego odsetki byłyby należne, gdyby Oddział ZUS, począwszy od dnia wydania tego orzeczenia, nie wydał decyzji w przedmiocie przyznania świadczenia w terminie 14 dni i nie dokonał wypłaty tego odszkodowania w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji. Oddział ZUS w dniu 21.10.2013r. wydał decyzję przyznającą J. T. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej w wysokości 10 %, a następnie w dniu 28.10.2013r. dokonał wypłaty tego świadczenia. Tym samym decyzja została wydana przez ZUS w ustawowym terminie 14 dni od dnia wydania orzeczenia przez Komisję Lekarską, natomiast wypłata świadczenia nastąpiła w terminie 7 dni od daty wydania decyzji. W tej sytuacji brak jest podstaw do wypłacenia J. T. odsetek ustawowych od przyznanego i wypłaconego odszkodowania.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł J. T.. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego i procesowego, tj.:

-błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego poprzez ustalenie rozmiaru krzywdy(fizycznej i psychicznej) na zbyt niskim poziomie, a przede wszystkim uznanie za wiarygodną opinię biegłego lekarza pulmonologa o zakwalifikowaniu uszczerbku na zdrowiu na poziomie 10% w sytuacji gdy jest ona sporządzona w sposób nieprecyzyjny i wadliwy,

- obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 328§ 2 kpc, poprzez wadliwe sporządzenie uzasadnienia wyroku, gdyż brak w nim ustalenia faktów, które sąd uznał za udowodnione; dowodów, na których się oparł i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności.

Skarżący wniósł o powołanie innego biegłego pulmonologa celem sporządzenia opinii na okoliczność ustalenia procentowego trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał w wyniku choroby zawodowej z uwagi na to, że nie będąc na rozprawie odwołujący nie złożył zastrzeżeń co do treści postanowienia o oddaleniu wniosku dowodowego. Nadto wniósł o dopuszczenie dowodu z zaświadczenia o stanie zdrowia z dnia 3.06.2014r., gdyż potrzeba powołania się na ten dokument powstał po wydaniu orzeczenia, zaś przeprowadzenie dowodu nie spowoduje przewlekłości postępowania.

W konkluzji odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie jego odwołania.

W uzasadnieniu J. T. podniósł, że Sąd Rejonowy zaniechał wszechstronnej i wnikliwej analizy dowodów zebranych w sprawie. Sąd wprawdzie dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza pulmonologa, lecz opinia ta jest nie wiarygodna, niepełna oraz nieoddająca jego rzeczywistego stanu zdrowia. Zdaniem odwołującego aktualny stan jego zdrowia kwalifikuje go do przyznania mu

wyższego procentowego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał w wyniku choroby zawodowej. Przyznając mu 10% uszczerbek z pozycji tabeli 185a Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. biegły nie uwzględnił bardzo ciężkiego stanu zdrowia zagrażającemu życiu w 2004r., kiedy wskutek stanu astmatycznego doszło do zatrzymania krążenia a taki stan powinien być oceniony wg pozycji 87a. Ponadto w 2011r. biegli sędziowie w opiniach wydanych w celu stwierdzenia niezdolności do pracy orzekli, iż od lipca 2009r. utrzymuje się istotne

upośledzenie wentylacji płuc, wahające się między stopniem ciężkim a umiarkowanym, dlatego jest to rozstrój zdrowia naruszający podstawowe funkcje organizmu przekraczający 6 miesięcy, który podlega punktowi tabeli 185c. Skarżący wskazał też, że istnieje jeszcze problem wysiłku fizycznego, badanego w 2004r., gdzie w teście marszowym nastąpiły znaczne spadki wartości PEF, który jest ujęty w tabeli pod nr 185b (ograniczenie wydolności wentylacyjnej po obciążeniu wysiłkiem fizycznym). W ocenie apelującego biegła nie przedstawiła uzasadnienia do opinii, z

części sprawozdawczej opinii nie wynikają żadne wnioski. Biegła w opinii uzupełniającej nie odniosła się natomiast do jego zastrzeżeń.

Zdaniem J. T. nawet przy założeniu, że opinia w sposób właściwy określa zaszeregowanie wg rozporządzenia do pkt 185, to jednak i tak nadal nie ma uzasadnienia, dlaczego określiła uszczerbek na poziomie 10 a nie 20%, gdyż z treści opisu biegłej dotyczących spirometrii wynika, że zaburzenia obturacji są na pograniczu stopnia ciężkiego, a obniżenie pojemności życiowej płuc w stopniu umiarkowanym.

W ocenie odwołującego wszystkie wymienione wyżej okoliczności pozostają w bezpośrednim związku z chorobą zawodową a nie zostały ujęte przez biegłego, co spowodowało znaczne obniżenie wartości faktycznego uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Ostrołęce oddalił odwołanie J. T. od decyzji ZUS z dnia 21.10.2013r., przyznającej mu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej w wysokości 10%. Uznał bowiem, że odwołujący nie wykazał, aby doznał większego uszczerbku. Nadto oddalił odwołanie w zakresie żądania ustawowych odsetek.

J. T. w apelacji domagał się ustalenia uszczerbku w wysokości od 40 do 80%, tj. w wysokości wskazanej w pkt 185c załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Nadto domagał się przyznania odsetek od jednorazowego odszkodowania.

Apelacja J. T. jest częściowo zasadna w zakresie żądania wyższego jednorazowego odszkodowania a niezasadna w zakresie odsetek.

Sąd I instancji, oddalając odwołanie w zakresie wysokości jednorazowego odszkodowania, oparł się na opinii biegłej z zakresu pulmonologii, A. D., uznając ją za miarodajną dla oceny długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej. Odwołujący w postępowaniu przed Sądem Rejonowym i w apelacji podważał tę opinię i zdaniem Sądu Okręgowego uczynił to skutecznie.

Odwołujący cierpi na chorobę zawodową w postaci astmy oskrzelowej. ZUS zaskarżoną decyzją przyjął, iż należne jest mu odszkodowanie z tytułu choroby wskazanej w poz. 185a załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. W pozycji tej wysokość uszczerbku określono na 10-20%. Zaskarżoną decyzją odwołującemu przyznano odszkodowanie w wysokości odpowiadającej 10% uszczerbkowi, a więc najniższemu a Sąd Rejonowy podzielił taką ocenę, opierając się na opinii biegłej z zakresu pulmonologii, A. D.. J. T. kwestionował tę opinię i wywodził, iż poniesiony przez niego uszczerbek na zdrowiu jest wyższy niż 10%. Powoływał się w tym zakresie na dokumentację medyczną i wyniki badań. Sąd Rejonowy uznał, iż opinia biegłej jest pełna i kompleksowa i uwzględnia treść badania przedmiotowego oraz dokumentacji medycznej.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie można jednak zgodzić się z tym stanowiskiem. Zauważyć należy, że w poz. 185a załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych

zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu... wskazano przewlekłe nieswoiste choroby układu oddechowego (PNChUO) w okresie wydolności układu oddechowego, stanowiące profilaktycznie uzasadnione przeciwwskazanie do dalszej pracy w narażeniu na kontakt z czynnikami zawodowymi, uszkadzającymi układ oddechowy. Już z głównej opinii biegłej A. D. wynika zaś, że dostarczone przez odwołującego liczne spirometrie, w tym ostatnia z dnia 15.05.2013r., obrazują zaburzenia wentylacji o charakterze obturacji w stopniu umiarkowanym na pograniczu ciężkiego oraz obniżenie pojemności życiowej płuc w stopniu umiarkowanym. Stwierdzenie niewydolności takiego stopnia nie mieści się w poz. 185a, lecz w poz. 185b. Z opinii nie wynika też, dlaczego biegła, chociaż stwierdziła opisywany wyżej stopień niewydolności, orzekła tylko 10% uszczerbek, a więc najniższy z możliwych. Odwołujący zgłaszał zastrzeżenia do opinii, w tym powołując się na kwestie medyczne, a biegła w opinii uzupełniającej nie odniosła się w istocie do tych zastrzeżeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii innego pulmonologa. Biegły R. C. w opinii, datowanej na 04.07.2015r., stwierdził u J. T. upośledzenie sprawności organizmu w zakresie układu oddechowego, wynikające z astmy oskrzelowej pochodzenia zawodowego, które powoduje stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 30% wg pkt 185b załącznika do Rozporządzenia MPiPS z dnia 18.12.2002r.

W uzasadnieniu biegły stwierdził, że przeprowadzona w 2004r. rehabilitacja układu oddechowego dała poprawę wentylacji płuc, ale od co najmniej lipca 2009r. utrzymuje się upośledzenie wentylacji płuc, które od grudnia 2009r. do chwili obecnej utrzymuje się między stopniem ciężkim a umiarkowanym. Pomimo specjalistycznego leczenia, kilkakrotnie konieczna była hospitalizacja, odwołujący otrzymuje rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Biegły stwierdził nadto, iż kwalifikacja uszczerbku na zdrowiu odwołującego do poz. 185a jest niewłaściwa, gdyż odnosi się ona do przypadków, w których nie ma niewydolności oddechowej, tj. gdy nie ma upośledzenia wentylacji płuc lub upośledzenie to jest łagodne. Natomiast umiarkowane i ciężkie upośledzenie wentylacji, jak to jest u odwołującego, z reguły powoduje ujawnienie niewydolności oddechowej po obciążeniu wysiłkiem fizycznym. Stan taki odpowiada względnej wydolności oddechowej i spełnia kryteria pkt 185b, który określa uszczerbek w zakresie 20-40%. Zdaniem biegłego, nie dysponując wynikami dokładnych testów wysiłkowych, a tylko przybliżonymi informacjami, w przypadku odwołującego uszczerbek należy ustalić na poziomie 30%. Zdaniem biegłego nie ma natomiast podstaw do ustalenia uszczerbku wg zasad wskazanych w pkt 185c załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

Do opinii biegłego R. C. żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń. Także zdaniem Sądu może ona stanowić podstawę orzekania. Biegły przy jej wydawaniu uwzględnił zarówno stan podmiotowy odwołującego, jak też rodzaj i stopień nasilenia schorzenia i w związku z tym upośledzenie wydolności oddechowej. Biegły dokonał analizy zgromadzonych w sprawie wyników badań, obejmujących okres od 2004r., w tym wyników aktualnych na datę zaskarżonej decyzji. Opinia w sposób logiczny uzasadnia też, dlaczego dla oceny wysokości uszczerbku na zdrowiu należy przyjąć pkt 185b a nie pkt 185a Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. a także wysokość procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w oparciu o art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zmienił decyzję ZUS z dnia 21.10.2013r. i przyznał J. T. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej w wysokości 30%, tj. w kwocie 21.120zł. Ponieważ odwołujący domagał się ustalenia uszczerbku na poziomie wskazanym w pkt 185c Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. a nie było do tego podstaw, odwołanie, a tym samym apelacja podlegała w tym zakresie oddaleniu.

Apelacja została również oddalona w zakresie odsetek od odszkodowania przyznanego już przez ZUS zaskarżoną decyzją. Sąd Okręgowy w tym zakresie podziela w całości ustalenia i rozważania prawne, dokonane przez Sąd I instancji.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie ma też podstaw do uznawania odpowiedzialności organu rentowego i przyznawania odwołującemu odsetek od 20% jednorazowego odszkodowania, przyznanego przez Sąd Okręgowy.

J. T. domagał się przyznania odsetek od dnia 02.05.2012r. W sprawie znajdzie zastosowanie przepis art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepis ten stanowi, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Analiza akt ZUS oraz akt IVU 172/12 wskazuje, że J. T. po raz pierwszy w dniu 03.06.2004r. wystąpił o wypłacenie jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej. Decyzją z dnia 16.06.2004r. ZUS odmówił mu prawa do tego świadczenia, powołując się na przepis art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 30.0.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Odwołanie od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem SR z dnia 15.10.2004r. w sprawie IVU 268/04.

Ponowny wniosek o wypłacenie odszkodowania J. T. złożył w dniu 13.04.2012r. Został on potraktowany jako wniosek o wznowienie postępowania w sprawie przyznania tego odszkodowania. Decyzją z dnia 02.05.012r. ZUS odmówił wznowienia postępowania w sprawie wniosku o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej. Od tej decyzji J. T. wniósł odwołanie w sprawie IVU 172/12. Sąd Rejonowy w Ostrołęce postanowieniem z dnia 04 czerwca 2013r. wniosek odwołującego z dnia 28.02.2013r. o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych oraz na podstawie art. 355 kpc umorzył postępowanie w sprawie wobec cofnięcia odwołania.

W wyniku rozpoznania tego wniosku ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 21.10.2013r. przyznał J. T. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem choroby zawodowej w 10%, tj. w wysokości 7.040zł.

Ponieważ J. T. ostatecznie cofnął odwołanie w sprawie IVU 172/12o wznowienie postępowania o jednorazowe odszkodowanie, tym samym decyzja ZUS z dnia 02.05.2012r. stała się prawomocna. Wydając zaskarżoną decyzję z dnia 21.10.2013r. ZUS rozpoznawał zaś nowy wniosek odwołującego, złożony w dniu 28.02.2013r., dlatego odwołującemu nie służą odsetki od 02.05.2012r. Decyzja ZUS z 21.10.2013r., przyznająca jednorazowe odszkodowanie w wysokości 10% została wydana w terminie 30 dni od złożenia wniosku, w tym terminie została też wypłacona kwota odszkodowania. Z tych względów odwołującemu nie są należne odsetki od jednorazowego odszkodowania przyznanego mu zaskarżoną decyzją w wysokości 10%. Powyższe rozważania należy również odnieść do odszkodowania w części przyznanej przez Sąd Okręgowy, tj. w 20%. Dodatkowo już tylko zauważyć trzeba, że w niniejszej sprawie były wydawane dwie opinie biegłego z zakresu pulmonologii, przy czym były one rozbieżne a biegli brali również pod uwagę nową dokumentację, złożoną w toku postępowania. Okoliczności te przemawiają za odmową przyznania odsetek także od przyznanego dodatkowo przez Sąd Okręgowy 20% jednorazowego odszkodowania, dlatego odwołanie w tym zakresie podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze całokształt w/w okoliczności i rozważań na podstawie art.386 § 1kpci art. 477¹⁴ § 1 i2kpcorzeczono jak w sentencji.